

Βεβαιούται μετὰ θετικότητος ὅτι οἱ ἀγιώτατοι ἡμῶν Συνοδικοί εὐρίσκονται εἰς δεινὴν ἀμνησίαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν χρεωστούντες νὰ ἐφαρμόσωσι τοὺς ἀποστολικούς κανόνας καθαιρούντες τοὺς μιτραπεραστὰς, ἀφ' ἑτέρου δὲ φοβούμενοι μὴ παραβῶσι τὸ εὐαγγελικὸν παράγγελμα. «Ὁ ἀναμάρτητος τὸν πρῶτον λίθον βαλέτω».

* * *

Κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν» οἱ μέλλοντες ν' ἀποφανθῶσι συνοδικοί λαμβάνουσι καθ' ἑκάστην ἀνωνύμους ἐπιστολάς, δι' ὧν ἀπειλεῖται ἡ ζωὴ αὐτῶν ἂν φανῶσιν αὐστηροί. Αἱ πληροφορίες τῆς συναδέλφου δὲν εἶναι καθ' ὅλα ἀκριβεῖς. Τὰ μέλη τῆς Συνόδου λαμβάνουσι μὲν ἀνωνύμους ἐπιστολάς, ἀλλ' αὐταὶ περιορίζονται εἰς ἀπλᾶς ἀπειλὰς ἀποκαλύψεως τῶν μέσων δι' ὧν ἐπέτυχον καὶ οὗτοι τὴν μίτραν.

* * *

Καθ' ἣν στιγμήν τίθεται τὸ φύλλον ἡμῶν ὑπὸ τὰ πιεστήρια λαμβάνομεν γινῶσιν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Σίνα. Αὕτη ἐπιβάλλει ἡμῖν εἰρηνικὴν πολιτικὴν. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ οἱ πιστεύοντες ὅτι διὰ μυστικοῦ κωδικέλλου ὁ κ. Ὑψηλάντης καθίσταται παρακάτοχος (fideicommissaire) πατριωτικοῦ κληροδοτήματος, πρὸς προμήθειαν ὄπλων καὶ θωρακωτῶν.

* * *

Ἐκ τοῦ *Figaro*.

Δύο ἀμαξοστιχίαι προερχόμεναι ἢ πρώτη ἐκ Τουρίνου καὶ ἢ ἕλλη ἐκ Νεαπόλεως συνεκρούσθησαν, ἢ συνάντησις αὐτῶν συνέβη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΝΣ.

Ἐν πολιτικῷ δελτίῳ τοῦ «*Λαοῦ*» ἀναγινώσκομεν τὰ ἐξῆς περὶ τῶν διαφόρων φυλῶν τῆς Τουρκίας.

«Ἐὰν ὅμως συγγενέστερα ἀναμιχθῶσιν οἶον οἶνος ὕδατι, ἐπὶ τῆ τοῦ οἴνου ἐπικρατήσῃ τὸ ὕδωρ ἀποβάλλει τὸν προσιδιάζοντ' αὐτῷ χαρακτῆρα, ἐπομένως ἐὰν «ἡμῶιροι λόγου τὸ ὕδωρ, ἤθελεν ἐκδηλώσει ὁπόσον ἀπεχθάνεται τὸν οἶνον».

Βεβαίως ὁ Θεὸς ἠδίκησε τὸ ὕδωρ μὴ δοῦν εἰς αὐτὸ στόμα, ἀφοῦ ἔδωκε τοιοῦτον εἰς τὸν κ. Δογιωτατίδην

ἂν δὲ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον εἶναι, ὡς λέγεται, τοῦ κ. Σαριπόλου νομιζόμεν ὅτι καὶ εἰς τοῦτον ἡ φύσις ἔπρεπε νὰ δώσῃ μόνον ἔδραν.

Ὁ εὐσεβὴς «*Ἐσπερος*» ἀπεσιρτήσεν ἐσχάτως ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς γραμματικῆς ἑρθοδοξίας, ἀσπασθεὶς κάκεινος τὴν αἵρεσιν τῆς ἀπολύτου ὀνομαστικῆς καὶ γράφων ἄνευ τύψεως συνειδότος: «Ἡ ἀπονομὴ παρασῆμων προσβάλλει «τὴν Βουλὴν, ἣτις ἂν ἔπραξε τὸ καθῆκόν της ἄς ἀνταμείψῃ αὐτὴν ὁ λαός».

Ἄξιονημμένευτος πρὸ πάντων εἶναι ὁ κατωτέρω ἐν τῷ «*Ἐθνοφύλακῃ*» νεοελληνισμός: «Ἐγένετο ἢ παρατήρησις εἰς τὰς σταφιδαμπέλους ὅτι δὲν ἐγένοντο ἐφέτος «πολλὰ σταφυλαί». Μένει τώρα νὰ μάθωμεν τί ἀπεκρίθησαν αἱ ἄμπελοι εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ «*Ἐθνοφύλακος*». Ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» ἐν μόνον πρᾶγμα παρατηρεῖται ὅτι ἂν οἱ κηφῆνες τοῦ κ. Ζαΐμη, ἀντὶ ν' ἀποτείνωσι παρατηρήσεις εἰς τὰς ἀμπέλους διὰ τοῦ καλάμου, ἐκαλλιέργουν μᾶλλον αὐτὰς διὰ τῆς ἀξίνης, αὐταὶ ἤθελον ἀποδίδει περισσότερας σταφυλάς.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ.

Ἄπριλιου 12, Ἐν Ὑδρα 1876.

Ἐντιμῆ Κύριε Ἀσμοδαῖε.

Οὐδέποτε ἐπίστευσα εἰς νεκρανάστασιν, ἀλλ' ἐσχάτως ἔμελλα νὰ πάθω καὶ αὐτὸ τὸ κακὸν καταντήσας εἰς Ὑδραν. Τί νὰ σὲ εἰπῶ; Εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ὑπάρχει μερὶς, θρησκευτικὴν αἵρεσιν ἀποτελοῦσα, ἣτις πιστεύει εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι καὶ μάλιστα μετ' ὀλίγον καιρὸν. Ἡ αἵρεσις αὕτη νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ὀνομασθῇ τῶν ἐκδικητῶν, ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ δόγματος, ὅπερ εἰσήγαγον εἰς τὸ σύμβολον τῆς πίστεώς των ὡς ἐξῆς.

«Πιστεύω. . . καὶ εἰς ἕνα Βούλγαρον, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστησόμενον ἐκ νεκρῶν, ἵνα κρίνῃ τοὺς πολιτικούς τῶν κομ-